

ner, der er fremsat hypoteser om, skulle have haft en økonomisk interesse i branden og have været involveret i brandstiftelsen.

Hvad angår selve brandårsagen, var det som bekendt de norske myndigheder, der efterforskede denne del af sagen, så det kan danske myndigheder selvfølgelig ikke blande sig i. Men som nævnt traf den norske rigsadvokat i 2002 afgørelse om, at der ikke var grundlag for at undersøge brandårsagen på ny.

Som det gerne skulle stå klart, vil en ny undersøgelse altså ikke bidrage yderligere til belysning af den strafferetlige vurdering af sagen, der vel at mærke blev behandlet af Højesteret i 1993. Rigsadvokaten og Justitsministeriet har således flere gange konstateret, at de påstande og spekulationer, der er gengivet i beslutningsforslaget, ikke vil påvirke den strafferetlige vurdering af sagen.

De spørgsmål og hypoteser, som en undersøgelseskommission ifølge beslutningsforslaget skal afdække, vil med andre ord hovedsagelig kunne have relevans for gennemførelsen af et eventuelt privatretligt erstatningsspørgsmål. Her vil jeg gerne knytte en bemærkning til det indtryk, som en umiddelbar læsning af beslutningsforslaget kan give af, at der skulle foreligge en mere eller mindre bevidst modarbejdelse fra myndighedernes side af mulighederne for at søge eventuelle privatretlige krav gennemført i denne sag.

Det siger sig selv, at ingen myndigheder har haft nogen interesse i på nogen måde at lægge hindringer i vejen for de overlevendes og efterladtes erstatningskrav i anledning af branden. I efteråret 1990 blev der i øvrigt indgået forlig mellem de skadelidte ved branden og det forsikringsselskab, hvor »Scandinavian Star« var ansvarsforsikret. Jeg har også forstået, at i 2006 fastslog de norske domstole, at muligheden for et privat søgsmål om yderligere erstatning var afskåret på grund af forældelse efter både norsk, amerikansk og bahamisk ret. Domstolene fandt nemlig, at der allerede i 1996 forelå tilstrækkelige oplysninger til at anlægge en erstatningssag og afbryde forældelsesfristen.

Vi ville alle ønske, at man på en eller anden måde kunne gøre det godt igen for de overlevende og de efterladte. Men jeg tror, at tiden nu er inde til at lade »Scandinavian Star« hvile i fred og se i øjnene, at nye undersøgelser ikke vil føre til noget nyt.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Så er det hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 15:03

Morten Messerschmidt (DF):

Tak for de indledende bemærkninger. Jeg er glad for, at ministeren starter med at sige, at hun også betragter den her sag som værende af en helt særlig karakter. Jeg tror ikke, man kan pege på en lignende katastrofe i den nyere danmarkshistorie. Derfor er jeg også glad for, at justitsministeren i hvert fald indledningsvis er positiv over for at behandle det her.

Jeg synes dog, at der er nogle mangler i ministerens svar, i forhold til at hun siger, at myndighederne allerede har afklaret ejerforholdene. Jeg mindes, at vi i forbindelse med et af de mange spørgsmål, som jeg har stillet gennem Retsudvalget, netop har fået at vide, at der ikke har været nogen nye undersøgelser af det, og det på trods af at man rent faktisk fra en norsk tingsret og fra en norsk landsret har behandlet de her ting og er kommet frem til nogle andre konklusioner end det, som Højesteret lagde til grund i 1993. Så vil justitsministeren ikke på den baggrund genoverveje, hvorvidt det ikke måtte være rimeligt alligevel at få en ekstra granskning af alle de data, som vi har i dag, men som man altså ikke havde i 1993?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:04

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu ved jeg ikke, hvad det er, hr. Morten Messerschmidt henviser til, men hvis det er Oslo Tingsrets dom fra 2005, angår det jo en civilretlig sag om erstatning mellem to private parter. Det betyder, at retten alene har taget stilling til parternes påstande, og det alene på grundlag af parternes egen bevisførelse og anbringender. Retten har med andre ord ikke foretaget en selvstændig undersøgelse af ejerforholdene, og ved ankeinstansens dom i 2006 fandt retten i øvrigt ikke anledning til at gentage tingsrettens udtalelser om ejerforholdene omkring »Scandinavian Star«.

Jeg vil så også sige til hr. Morten Messerschmidt, at der jo er mange dokumenter og mange ting i den her sag, og det er fuldt ud forståeligt, at folketingsmedlemmer ønsker at granske ting under udvalgsbehandlingen. Det medvirker jeg naturligvis også meget gerne til. Men jeg må sige til hr. Morten Messerschmidt, at jeg